

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

הזמירות נאמרות בנחת

כתב הארחות חיים' (הלי תפילה ס"י ל"ג)
בשם 'ה"ר נתן' ז"ל: **אותם בני אדם שאומרים פסוקים במרוצה כשיש שם מנין לא יאות עבדין שמקצרים שבתו של מקום בשביל שאילת צרכם היש מושל שיתרצה בכך, עכ"ל.** וכתב 'רמ"א' (בידרכי משהי ס"י נ"א) שכי"כ היכל בוי.

וכתב מהרי"ץ ב'עץ חיים' (ח"א עמ"ט).
וז"ל: ונקראים זמירות מלי' יוכרת הזוללים במזמרותי ומן 'כרמך לא תזמורי'. והענין כי ידוע היות האויר מלא גדודי מקטרגים ומשטינים ולסטים והם מעכבים ומונעים התפילה מלעלות כשאין לאותו אדם זכות, והם נקי' ענן דכתיב 'סכות בענן לך מעבור תפלה', ואין מן הארץ לרקיע מקום פנוי אלא הכל מלא המונים המונים. ולזה תיקן דהע"ה הזמירות כדי לפנות דרך לתפלה לעבור ולעלות למעלה מעילוי לעילוי. וע"ז נאמר 'זמירות היו לי חוקך בבית מגורי'. כי בהם היה דהע"ה כורת הקוצים סביב כרם ה' צבאות והיה האור מתפוצץ עד שמגיע אל ביתו, והמלכים אשר מלכו בארץ שער נבולו נחפזו רעדה אחזתם שם ולסוד זה תיקנו לנו אנשי כנה"ג הזמירות. עיין ת"י ושי"א ז"ל, עכ"ל. עוד כתב מהרי"ץ (שם) **אין אומרים הזמירות במרוצה כי אם בנחת** (שיע ס"י נ"א), עכ"ל.

ומהר"ם ב'שתילי זיתים' (שם סק"י)
כתב ע"ז ז"ל: **הטעם לפי שניתקנו דרך שבת, שישדר אדם שבתו של המשך בעמוד הבא**

ולבני לוי, הנה נתתי, כל מעשר בישראל לנחלה. חלף עבודתם אשר הם עובדים, את עבודת אהל מועד (במדבר יח. כא).

כתב הרמב"ם (הלי שמיטה ויובל פ"ג ה"י יב-יג) וז"ל: ולמה לא זכה לוי בנחלת ארץ ישראל ובקזתה עם אחיו מפני שהבדל לעבוד את ה' לשרתו ולהורות דרכיו הישרים ומשפטיו הצדיקים לרבים שנאמר (דברים ג-י) 'יורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל'. לפיכך היבדלו מדרכי העולם לא עורכין מלחמה כשאר ישראל ולא נוחלין ולא זוכין לעצמן בכח גופן. אלא הם חיל השם שנאמר (דברים ג. יא) 'ברך ה' חילו'. והוא ברוך הוא זוכה להם שנאמר (במדבר יח. כ) 'אני חלקך ונחלתך'.

ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעבדו לדעה את ה' והלך ישר כמו שעשהו האלהים ופרק מעל צוארו עול חשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם הרי זה נתקדש קדש קדשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים ויזכה לו בעולם הזה דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים ללוים. הרי דוד עליו השלום אומר (תהילים טז. ה) ה' מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: עכ"ל.

ידוע מאמר התנא ר' יהושע בן לוי (אבות פ"ו מ"א) **'שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה,** ופירש מהרי"ץ וז"ל: **'לפי שבני אדם מכבדין ומשמשין לפניו** וכ"ו, ע"כ.

ועל פי זה אפשר, שזוהו אחד הטעמים שנהגו אבותינו שהילדים כולם ואפילו קטני קטנים עולים לקרוא שישו זה, ללמדם ולחנכם עוד מקטנותם שאין לך עסק כמו עסק התורה, ששכרה לעולם הבא ופירותיה בעולם הזה ונפטר מעולה של דרך ארץ ודואגין לו מן שמיא. ואפילו שבעת קטנותם אינם מבנים משמעות קריאתם, מ"מ מכיון שעולים לשישי זה בכל שנה ושנה, נחרטים פסוקים אלו בלבם ואינם מזכרונם, ולעת אשר יגדלו ויבגו, תועלתם מרובה.

אך כמובן ללא דוגמא אישית של האב, שמראה את מסירתו לתורה והתמדתו בה גם אם הנו אדם העמל לפרנסת ביתו, ומכנגד מקטין הוא את עמל החיים כאילו אינו כלום. והאם, ששולחת את בנה ללמוד תורה שזוהו אחד הדברים שאמר רב חייא לרב (ברכות יז.) שהנשים זוכות ע"י לחיי עולם הבא. אך יש לתת לב שתשלחנה אותם במילות אהבה ורגש כאמותינו הקדושות שהיו מתרגשות עד מאוד וחיות את לימוד התורה כאילו זה אויר לנשימה.

וזכרני את סבתי ע"ה כשהיינו מתארחים אצלה בשבתות, היינו קוראים בכל שבת לאחר סעודת שחרית את כל הפרשה וההפטרה. והיא היתה יושבת ומאזינה ונרדמת תוך כדי קריאה. ואם היינו מפסיקים לקרוא היתה מתעוררת ושואלת למה הפסקנו. וכששב הבן מהת"ת להראות לו כמה שמחה היא בו, לא מפני שחזר הביתה והיא התגעגעה אליו, אלא מפני שלמד תורה והחכים. ולכן חשוב שבעת שחזר הביתה מלימודו, להראות התעניינות במה שלמד ועסק, וכמו כן שהאוכל עבורו יהיה מוכן ולומר לו 'הנה אמא הכינה אוכל עבור התלמיד חכם של הבית'. גם כדאי לתת דגש שבזמן שהבן לומד תורה פטור הוא מעבודות הבית (למעט דברים קטנים), ולהדגיש 'אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה'. ואם אין הבן לומד להטיל עליו את מלאכות הבית כמו שאר בנות הבית ולומר לו שמי שאינו עוסק בתורה מחוייב לעזור בבית ככל שאר בני הבית. ואל ימנע אדם עצמו מן הרחמים לזכות לבנים עוסקים בתורת האלדים.

ברכת 'ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל לכבוד ידידינו איש רב הפעלים למען עדתינו הקדושה משב"ק את מרן נשיא המוסדות הרב שילה יגאלי שליט"א שנכנס בברית האירוסין. יהא רעוא שיוכו לבנות ביתם כרחל וללאה וכאלקנה וחנה במסורת אבותינו הנאמנה, אכ"ר

מרבני הקהילה

הרה"ג רוני יצחקי שליט"א
רב ק"ק ישובי אלעד

כוחה של "תשובה"

"ויקח קרח" וגוי. כתב רש"י: "וקרח שפקח היה מה ראה לשטות זה, [-לחלוק על משה רבינו], עינו הטעתו, ראה [-ברוח הקודש] שלשלת גדולה יוצאה ממנו, שמואל ששקול כנגד משה ואהרן, אמר בשבילו אני נמלט, וכ"י משמרות עומדות מבני בניו כולם מתנבאים ברוח הקודש וכו', טעה ותלה בעצמו, ולא ראה יפה, לפי שבניו עשו תשובה, ומשה היה רואה" עכ"ל.

מבואר ברש"י שקרח היה אדם "פקח", גם הגיע לדרגת רוח הקודש שראה מי יצא ממנו, ובמדרש מצאנו שנקרא "החכם", קרח היה מטועני הארון (במדבר י"ג, ג) וזו מעלה, שכן הארון היה מכלה את נושאו, וקרח נשא את הארון ולא מת, סימן שהיה קדוש ובדרגה גבוהה. ואע"פ שהיה רואה ברוח הקודש "עינו הטעתו", שכל השלשלת שראה שיוצאים ממנו, זה לא היה ממנו אלא מבניו שעשו תשובה, ומשה כן ראה זאת.

ויש להבין מדוע משה ראה ולא טעה, וקרח עם כל דרגתו ורוח הקודש שהיתה בו ראה וטעה?

הביאור כי מעלת "התשובה" נמצאת במקום גבוה שאפילו נביאים בעלי רוח הקודש לא יכולים לראות וכמו שמצאנו בגמרא (ברכות י"י) "בימים ההם חלה חזקיהו למות, ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא, ויאמר אליו, כה אמר ה', צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה, וגוי, מאי יכי מת אתה ולא תחיה, מת אתה בעולם הזה ולא תחיה לעוה"ב, אמר ליה, מאי כולי האי, אמר ליה משום דלא עסקת בפריה ורביה, א"ל משום דחזאי ברוח הקודש דנפקי מנאי בניו דלא מעלו, אמר לי בהדי כבשי דרחמנא למה לך" וכו'.

מבואר שחזקיהו היה לו רוח הקודש, וראה שבניו לא יהיו הגונים ולכן לא נשא אשה, וקשה, איך לא ראה שבנו מנשה אע"פ שהיה רשע בתחילתו לבסוף עשה תשובה, ובזוהר איתא שמנשה הוא ראש היתשבים בהיכל החוזרים בתשובה שבשמים, א"כ למה את זה לא ראה, אלא הוא אשר אמרנו, גם נביאים בעלי רוח הקודש אין ביכולתם לראות תשובה עתידית, וזה בגלל עוצמת דרגת התשובה, אכן גם כאן, אע"פ שקרח היה בעל רוח הקודש לא ראה שבניו יעשו תשובה ועינו הטעתו. אמנם "משה היה רואה", כי משה דרגתו היתה גבוהה משאר הנביאים, ורואה ב"אספקלריא המאירה", יכל לראות גם מי שעתידי לעשות תשובה.

למדנו מה כוחה של התשובה, שאפילו בעלי רוח הקודש לא יכולים לראות ולהשיג את מעלתה.

מחזה הוד ומריון, ומרגש עד דמעות, **מסיבת סדור התקיימה לילדי המכינה, כאשר הנוס לבושים בכל מיני תלבושות ומופיעים ומציגים** לעיני ההורים בהנחיית הגנות הי"ו שהשקיעו ועמלו רבות. אף המארי עשה עמהם תקציר **מהתפילה והלימוד המתקיימים עמם בכל יום.** נשאו דברים מנהל המוסדות הרב אליהו נהרי שליט"א ואחריו נשא דברים חודרי לב הרה"ג עובדיה יפעי שליט"א ולאח"מ **שוחח עם כל ילד ונתן לו סידור עם ברכה כאוות לבו.** כחתימת הערב פצחו בשירה וריקודים האבות עם הבנים.

אזרח חיה!
הם אמרו את אותם מילים אחד נעש עליהם והשאר לא?
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

פתרונות לפרשת 'שלח לך'
אחודה חידה! באות זא"ן של 'תזכרו' יכון לזכור את השבת שכתוב בה 'זכור'. מי בתמונה? הרב יהודה עמרני צ"ל.
הזוכה: אביתר חריר.

פניני הלכה

המשך מהעמוד הקודם

הזמירות נאמרות בנחת

מקום תחילה ואחר כך ישאל צרכי, כמו שכתבתי לעיל סק"ב. וא"כ אותם שאמרים במרוצה כקורין איגרת בלי נעימה ולא שום פיסוק טעמים ובלא כוונה וחובה, וחוטפים זה מזה, וכמעט שקורין שניים או שלושה פסוקים בנשימה אחת, אוי לחלקם הרע, מה יענו ליום פקודה, שמקצרים בשבח המקום ברוך הוא בשביל שאילת צרכיהם. ובדאי שאלו מאותם שאמר עליהם החכם, שאין נכנסין לבית הכנסת אלא שעדיין לא עת משא ומתן, אבל לא לאהבת הבורא יתברך. וילמוד אדם מקל וחומר ממלכותא דארעא, שאם בא לבקש איזה צורך, כמה צריך להמתין דבריו ולהנעים מוצא שפתי שיקובל לרצון, כ"ש וקל וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. גם לפי הטעם שכתב הלבוש סי' אי ס"ט בשם שערי אורה שאמירת המזמורים כדי להבריא המקטרגים קודם תפילה כדי שתעלה אה"כ בשלום, ולכך קראם דוד המלך ע"ה מזמורים, (ישעיה י"ח, ה) וכרת הזלזלים במזמרות, ע"כ. א"כ תימה על עצמו, איך בצפצוף בלי דעת ונחת יעשה דרך לתפילה, אדרבה דרכי מוות, שנחשב כמדבר דברים בטלים במושב המלך, היש עבד רע יותר מזה. בודאי כי אם רע לב. ועליהם נאמר (ישעיה מג, כב) ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל. ועיין עוד ספר מוסר מלכים בבית שער, עכ"ל.

והרה"ג משה רצאבי שליט"א הוכיח מה'מגן אברהם' שמשך זמן אמירת הזמירות הנו חצי שעה שהרי כתב המ"א בסי' נ"ג סק"ה וז"ל: וכתב ר"מ מינץ סי' ח' בשם מהרי"ל דיכול להמתין חצי שעה עם ישתבח דזהו שיעור לגמור כולה וכו', עכ"ל. מוכח שזמן אמירת הזמירות הנו חצי שעה.

וכך הוא מנהיגו של הציבור אומרים הזמירות יחדיו בקול רם ואחיד ובנעימה.

ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת. לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022

מחידושי רבותינו

סדרן של פרשיות, קרח חקת ובלק

יהייתם קדושים כי קדוש אני (ויקרא י"ב). ידוע כי כל אות מייצגת משהוא בתורת הרמוז והסוד. למשל האות א מייצגת את הקב"ה. האות ק מייצגת את הקדושה. ואנו חייבים להיות קדושים.

ועתה נראה את המשמעות האות ק. בשים לב למיקום האות ק ולאותיות האחרות. פרשיות: קרח, חקת, בלק.

קרח. כשהקדושה בראש מעיינותיך ואתה מייחס לה חשיבות, אזי ריח ניחוח אתה גורם להקב"ה (נשאר אותיות רח).

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

חקת. אבל כשהקדושה אינה בחשיבות עליונה אצלך, זאת אומרת: פעם אתה טוהר ופעם אחרת לא כל כך. אזי תתחיל לפחד ולהזהר. אותיות שנשארו הם חת במשמעות פחד.

ואם תשאר אדיש, אזי תשאר: בלק ז"א בלי קדושה. ואז כל מיני מרעין בישין יבואו כי הקב"ה סר מעליך. (ידברי שלום חכמים' להר"ש יצחק הלוי זצ"ל)

א"ה. חידוש זה הזכירו הרש"י על פרשת יקדושים, אך העלנוהו כאן היות וסדר הפרשיות רומז לזה.

זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו. (במדבר טו. ו.)

יש להקשות למה א"ל משה ליקח מחתות להקטיר והוא רוצה בתקנה ולא בקלקלה ח"ו על בחיר הנביאים שיתן להם דבר הכשלה.

ויש לתרץ ע"ד אפשר, שמשא לא היה עושה דבר אלא ע"פ הדבור, וזה תקנתם, כיון שלא רצו לשמוע נשרפו כמו בני אהרן, וזה תמצא שנתקדשו המחתות שלהם. וזה כמו"ל בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו.

ועוד כי 'זאת עשו' הכא, וגבי יעקב כי 'א"כ איפוא זאת עשו', כיון שאדם רואה שאין עצתו נשמעת מעתיקים לפי דבריהם לתחבולה אחרת אולי היא תקנה לחזור בהם. וזהו 'זאת עשו', התפללו ליי"ת שהפעולה הזאת תישר בעיני האל ולא תגרמו רעה כיון שלא שמעתם. ומ"כ שאם היה קרח נכנע לפני משה, היה זוכה ועושה תקון גדול, אלא גסות רוחו טרדתו מהעולם.

וכן תמצא, 'קחו לכם מחתות' סופי תיבות מו"ת. א"ל תגרמו מיתה לכם שאתם רוצים שהשמאל תהא ימין, ולא היא. כי עתה הימין צריך לבסס העו' ותכנעו לפניה, כי ה' הגבורות עדיין לא נמתקו, והקטרת לכהן גדול למתק הג' ותבוא ברכה ע"י לעולם, אכ"י:

(יחמת שלמה' להר"ש טיב זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

בעצימת עיניים!!

לזש"ק שלום בן יעקב ומירב טליה בת מנשה

הרב יחיא חפדי מחכמי הכפר רבוע שבמחוז קְּלָאן בתימן וחבר בית-הדין שבכפר, אירע עמו מעשה פלאי. כאשר פעם אחת נפל למשכב והגיע עד קרוב לשערי מוות, רחמנא ליצלן. באחד הלילות בעודו שוכב על ערש דווי, גילו לו בחלום, כי נגזרה גזירה עליו ועל עוד עשרה צעירים מהכפר רבוע, להסתלק מן העולם. בחלומו ראה הרב כיצד הוא מתפלל עליהם ומבטל את הגזירה.

למחרת בבוקר, כשהוא במצב קשה מאד, נטל ספר תהילים בידו, ובשארית כוחותיו גרר עצמו ויצא מביתו. ישב על אחד הסלעים והחל לקרוא מזמורי תהילים, בככי ובתחנונים, עד שנפלה עליו תרדמה. לפתע הרגיש כי מישהוא מעיר אותו וקורא לו בשמו, באמרו: "יחיא, פקח עיניך". הרב נייעור משינתו, פקח את עיניו, והנה הוא רואה לפניו איש זקן, בעל הדרת פנים. אמר לו הזקן: "מדוע אתה יושב במקום הזה?". אמר לו הרב: "חולה אנוש אנכי, ונושא אני תפילה לפני הקב"ה, כי ישלח דברו וירפאני". אמר לו הזקן: "עצום עיניך!" הרב עצם עיניו. אמר לו הזקן: "פקח עיניך!". פקח הרב את עיניו, והנה הוא רואה את עצמו בפתח מערת אליהו הנביא שבה הכרמל.

אמר הזקן לרב: "יחנס לתוך המערה, ובצד שמאל תמצא איש זקן אשר ישקה אותך". הרב התמהמה, אך לפתע הרגיש דחיפה בגבו (כאב הדחיפה לא סר ממנו במשך שנים). נכנס הרב לתוך המערה, ואכן מצא שם איש זקן, שמסר לו כוס, באמרו: "שתה, יחיא, אתה תחלים". לאחר ששתה, הרגיש כי כוחותיו חזרו, והיה מתפלא. אמר לו הזקן שבמערה: "צא יחיא, אליהו הנביא ממתין לך מחוץ למערה". יצא החוצה, הביט בנוף אשר ממולו במשך שניות אחדות, ואז אמר לו הזקן [אליהו הנביא]: "יחיא, עצום עיניך". מיד לאחר שעצם הרב את עיניו, אמר לו הזקן: "יחיא, פקח עיניך". פקח הרב את עיניו, והנה הוא רואה את עצמו יושב על הסלע כבתחילה, כשהוא בריא וחזק, והזקן נעלם.

נכנס הרב לביתו, שחט טלה, וביקש מאשתו שתכין אותו לסעודה. כשנזכר בחזיון הנפלא שראה, אמר בליבו: "אם יזכני ה' לעלות לארץ-ישראל, אלך לבקר ב'מערת אליהו', ואראה האם אכן זהו המקום אשר ראיתי בחזיון". ואכן, בשנת ה'תשי"ט זכה הרב יחיא לעלות לארץ ישראל, וכעבור מספר חדשים נסע ל'מערת אליהו', שם נוכח לראות שזהו המקום אשר ראה בחזיון הנפלא. (הרב זכר היטב את המראה). (יזכרו תימיו עמי קלד)

מהליכות אבותינו

חינוך בעיניים

ידוע מהספרים הקדושים את ההבדל בין יראה של פחד ליראת הרוממות. כלומר יש אדם הירא מהשני כי מפחד ממנו, ויש הירא מהשני לא מפחד אלא היות והוא מכבדו ומעריכו, ע"כ לא נעים לו ולא יאה לו להתנהג לחברו כך. וכמובן גם ביראת הרוממות יש דרגות שונות.

כמו כן שמענו שיראת אבותינו מאבותיהם גם כשהיו ילדים קטנים, היתה יראת הרוממות.

עוד שמענו מהזקנים רבות, כי בתימן די שהאב היה מסתכל בעיניו וכבר הילד היה מבין את אשר עליו לתקן ולעשות.

ופעם נתארחתי אצל אחד העולים מתימן לאחר שדר בארץ כבר ארבע שנים. ובעת שהיינו משוחחים בסלון ביתו, היה בנו הקטן אשר היה בגיל שלוש ארבע, משחק במשחק במטבח הבית, ובזמן המשחק הרעיש מעט כדרך הילדים המשחקים. גער בו אביו שהרעיש, והפטיר כנגדנו (מתורגם ללשה"ק) 'זה של ארץ ישראל, ר"ל, בתימן הילדים לא הרעישו כלל כשהיו גדולים משוחחים.

לזש"ק תומר ישראל בן יעקב ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

לרפואת

אבנר בן יפת
בתוך שכחע"י

גיהנום - מה שכיום
אומרים גיהנום.

תפארת בנים

מתרעננים באמצע היום בטיילת הסמוכה

מסיבות ראש חודש בכיתה א' ו-ה'

הפתיעו את רבם בשי
הוקרה על עמלו הרב

חוגגים את סיום חומש ויקרא עם סעודת
פרגיות. יה"ר שיעלו כגפן ויתנו פרים להיות
ממעתיקי השמועה ומוסריה לזור הבא,
אכ"ר

חברותות
בכיתה ב'
לראות
ולהתענג...

חכמי תימן

הרב יוסף הלוי תדאד זצ"ל

נולד באלמדיד שבמחוז נהם בשנת תרע"ג. מנעוריו ניכר בכשרונות ברוכים. הורשה לשחיטה על ידי רבו הרב יחיא בי"ר סאלם מפצאלי, ועל ידי רבני צנעא רבינו יחיא יצחק הלוי והרב אברהם עמראני. מלאכתו חרש ברזל. עסק ברפואה, ובתבונתו הביא מזור ליהודים וגוים, ונתקדש שם שמים על ידו. עלה לארץ בשנת תשי"ט, והתיישב במושב צלפון שבפרוזדור ירושלים. שוחט מומחה לרבים ומוהל לבני הישובים בסביבה.

נפטר במושב צלפון בי תמוז תשכ"ה, ונטמן בהר המנוחות בירושלים.

התודה...

להורה היקר והחשוב
היה **שלומי צברי** הי"ד
על סיועו הרב לתתי,
יה"ר שיוכה לראות בנים ובני בנים
צדיקים וטהורים. וזכות סיועו
ומעשיו למען תשב"ד, תעמוד לו
ולזרעו אחריו, שלא יזדקקו לאיש
אחר, ויפרנסו אחרים משלהם,
אכ"ר

הברכה...

והשפע ממקור ברכה עליונה
להרה"ג **רוני יצחקי שליט"א**
הנתון מזמנו הפרטי למען התתי.
יה"ר שיוכה לנהורא מעליא ובריאות
איתנה לאורך ימים ושנים לראות
בנים ובני בנים הולכים בדרכי ישרים
תלמידי חכמים צעועים ויראים

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

המבצע והחושי יצא לדרך...